

عنوان مقاله:

واکاوی انسانشناسانه مفهوم تدریس موءثر از منظر فرهنگ رشته ای

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات برنامه درسی آموزش عالی، دوره 10، شماره 20 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سعید صفائی موحد - دانشگاه تهران

محمد حاجی زاد - گروه علوم تربیتی، واحد نکا، دانشگاه آزاد اسلامی، نکا،

خلاصه مقاله:

این پژوهش با مفروض انگاشتن تفاوت های فرهنگی بین رشته های دانشگاهی، سعی دارد تا شاخص های تدریس موءثر را با رویکردی انسانشناسانه از منظر دانشجویان رشته های مختلف بررسی نماید. بدین منظور براساس تقسیم بندی تونی بچر از دیسپلین ها به دو دسته شهری و روستائی، 14 دانشجوی رشته فلسفه، مطالعات فرهنگی، تاریخ، علوم اجتماعی و روانشناسی عمومی (به عنوان نماینده دیسپلین های روستائی) و 9 دانشجوی رشته مهندسی مکانیک، مهندسی نفت و مهندسی عمران (به عنوان نماینده دیسپلین های شهری) به عنوان اطلاع رسان در این پژوهش مشارکت نمودند. نمونه گیری در این پژوهش بصورت هدفمند و با بکارگیری راهبرد نمونه گیری ملاک محور و گلوله برفی صورت گرفت. راهبرد پژوهش در مطالعه حاضر مردم نگاری آموزشی با طرح تفسیری می باشد. همچنین داده های پژوهش در چارچوب راهبرد 6 سطحی پیتر وودز تا سطح دوم (یعنی طبقه بندی و مقوله بندی) تحلیل شده و با بکارگیری دو راهبرد بازبینی اعضاء و تحلیل همگنان مورد اعتباربخشی قرار گرفتند. راهبرد جمع آوری داده ها در پژوهش حاضر نیز مصاحبه های نیمه ساختار یافته و غیر رسمی بوده و بازنمائی نتایج پژوهش به شیوه مضمونی صورت گرفته است. بر مبنای یافته های پژوهش، تدریس موثر در دیسپلین های روستائی با شاخص هایی چون تمرکز بر منابع کلاسیک، انسان محوری، نزدیکی به زبان عوام و تاءکید بر فهم ارزشگذاری می شود. این در حالی است که تدریس موثر در دیسپلین های شهری با ویژگی هایی چون روزآمدی، محتوی محوری، تاءکید بر زبان تخصصی، و تاءکید بر کاربردپذیری ارزشگذاری می شود.

کلمات کلیدی:

تدریس موءثر، فرهنگ رشته ای، مردم نگاری آموزشی، آموزش عالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1015123>

